Dosarul nr. 4-76/26;
4-26042271-24-4-02042026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 mai 2026 orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din
Preşedintele ședinței, judecător Alina Arapu-Buţco
Grefier Oxana Nichitin

În lipsa agentului constatator Sprincean Serghei și a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional – Bancu Ana, citați legal,

a examinat în ședinţă de judecată publică, cauza contravenţională de învinuire a Anei Bancu, născută la *****, identificator numeric personal: *****, domiciliată în *****, moldoveancă, cetăţeancă a Republicii Moldova, de comiterea contravenţiei prevăzute de articolul 63 alineatul (1) din Codul contravenţional, -

Cauza s-a aflat pe rolul instanţei de la 2 aprilie 2026 – 21 mai 2026.

Procedura de citare legal executată.

Asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,

a c o n s t a t a t:

La data de 31 martie 2026, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Criuleni, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.420463, pe numele Anei Bancu, pe semnele contravenției prevăzute de articolul 63 alineatul (1) din Codul Contravenţional, incriminându-i comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: „aflându-se în *****, l-a lăsat pe copilul ei – ***** în îngrijirea fostului concubin Șipuc Petru, locuitor al satului *****, raionul Criuleni, până își va găsi un loc de trai aceasta, și îl va putea lua cu ea”.

Ulterior, prin scrisoarea de însoțire nr.34/31-3005 din 01.04.2026, dosarul contravențional de învinuire a Anei Bancu în comiterea contravenției prevăzute de articolul 63 alineatul (1) Cod Contravențional RM, a fost expediat de către Inspectoratul de Poliție Criuleni în adresa Judecătoriei Criuleni, pentru examinare conform competenței, în conformitate cu prevederile 395 Cod contravențional.

Astfel, la 2 aprilie 2026, în Judecătoria Criuleni, sediul Central a fost înregistrat dosarul contravențional întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Criuleni pe numele Anei Bancu, pe faptul săvârșirii contravenției prevăzute în articolul 63 alineatul (1) Cod contravențional.

În ședința de judecată, nici agentul constatator, nici persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional nu s-au prezentat, deși procedura de citare legală a acestora a fost respectată (a se vedea avizele de recepție și telefonograma, anexat la filele dosarului).

În legătură cu circumstanțele descrise supra, ținând cont și de prevederile articolului 455 alineatele (2) – (3) Cod contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa participanților.

Conform prevederilor articolului 395 alineatul (1) punctul 1) litera b) Cod Contravențional al RM, instanţa judecă: toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi: cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, 63-66, 316–318[1], 320, 336.

Astfel instanţa consideră justificat a reţine spre examinare cauza de referință.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată consideră necesar să înceteze procesul contravenţional, reieşind din următoarele considerente:

Conform articolului 458 Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale şi alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei, iar potrivit prevederilor art. 394 alin. 2 şi art. 460 Cod contravenţional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale prin decizie (hotărâre) asupra aspectelor faptic şi juridic ale cauzei.

Potrivit articolului 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu articolul 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform articolul 375 alin.(1) Cod contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În conformitate cu articolul 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absent a lui.

La caz, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.420463 din 31 martie 2026, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, Sprincean Serghei, Bancu Ana se învinuiește de comiterea contravenției prevăzute de articolul 63 alineatul (1) din Codul contravenţional, fapta prejudiciabilă incriminată fiind individualizată după cum urmează: „aflându-se în *****, l-a lăsat pe copilul ei – ***** în îngrijirea fostului concubin Șipuc Petru, locuitor al satului *****, raionul Criuleni, până își va găsi un loc de trai aceasta, și îl va putea lua cu ea”.

Pentru a considera astfel, agentul constatator a administrat cu titlu de probatoriu următoarele mijloace materiale, și anume: - demersul primarului comunei Drăsliceni, raionul Criuleni, din 23 martie 2026, prin care se informează că la data de 23.03.2026, din familia cet.Șipuc Ecaterina a fost luat forțat minorul *****, a.n.*****, și plasat în Serviciul de asistență parentală profesionistă Criuleni; - copia dispoziției primarului comunei Drăsliceni nr.20B din 23.03.2026, prin care minorul *****, a.n.*****, a fost plasat în Serviciul de asistență parentală profesionistă pe un termen de 72 ore; - copia dispoziției primarului comunei Drăsliceni nr.19B

din 23.03.2026, prin care minorul ***** a fost luat imediat din casa cet.Șipuc Ecaterina; - copia dispoziției primarului comunei Drăsliceni nr.18B din 23.03.2026, prin care minorul *****, a.n.*****, a fost luat la evidență în calitate de copil aflat în situație de risc; - copia dispoziției primarului comunei Drăsliceni nr.17B din 23.03.2026, prin care s-a dispus evaluarea inițială a situației copilului minor *****, a.n.*****; - procesul-verbal nr.7 din 23.03.2026 al echipei multidisciplinare a Primăriei comunei Drăsliceni; - copia anchetei sociale de evaluare inițială din 23.03.2026, prin care au fost cercetate condițiile de trai ale familiei cet.Șipuc Ecaterina; - copia raportului de vizită efectuată la domiciliul lui Șipuc Ecaterina la data de 23.03.2026; - copia actului de naștere pe numele lui *****, a.n.*****; - declarația lui Bancu Ana din 23.03.2026; - copia notei informative din 17.03.2026 emisă de IMSP ”Institutul Mamei și Copilului” pe marginea cazului minorului *****, a.n.*****; - copia planului individual de asistență a copilului ***** din 24.03.2026; - procesul-verbal de audiere a lui Bancu Ana din 31.03.2026, din esența cărora se reține următoarele circumstanțe, citat: *”[...] Ca urmare a faptului că fiul meu ***** a.n.***** că își făcea studiile la gimnaziul ***** am decis să rămână să locuiască cu fostul concubine și părinții lor, pentru a-și finisa studiile. Eu periodic mă duceam în vizită la familia Șipuc unde locuia fiul meu. [...] Recunosc că am greșit mult lăsându-mi fiul cu alte persoane, dar nu am posibilitatea de a-l întreține.”*; - procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 420463 din 31.03.2026, întocmit în privința lui Bancu Ana pe semnele contravenției prevăzute de articolul 63 alineatul (1) Cod contravențional.

Prin prisma înscrisurilor probatorii cercetate în ședința de judecată, raportat la învinuirea incriminată pe caz Anei Bancu, instanța reține că, **agentul constatator nu a făcut dovadă stării de fapt prezentate în actul de învinuire**, prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, privind comiterea de către numită a ilicitului contravențional prevăzut de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Or, conform articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit prevederilor art. 6 pct. 3 CtEDO, care consfințesc dreptul garantat la un proces echitabil şi Hotărârea Curţii Europene în cauza Ziliberberg vs Moldova şi Rusu vs Moldova, că odată ce contravenţiei i se comportă un caracter penal, ea urmează a fi examinată în raport cu cerinţele procesului penal, ce prevede criterii de calitate: accesibilitate, previzibilitate şi claritate.

În succederea raționamentului enunțat supra merită precizat că, rigurozitatea dispoziţiilor legale privind sesizarea instanţei impune ca învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă, deoarece instanţa de judecată are obligaţia să se pronunţe asupra faptei reţinute în sarcina inculpatului (contravenientului) în limitele determinate prin rechizitoriu (proces-verbal cu privire la contravenție).

În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanţele privind vinovăţia inculpatului cu adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa acestora semnifică o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Curtea a reţinut, în acest sens, că în cazul în care instanţele judecătorești naționale omit să ofere un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i acorda părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, va exista o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franţa (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30).

Reieșind din practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, cît și a normelor legale interne, învinuirea adusă persoanei în comiterea unei contravenții este echivalentă cu o acuzație „în materie penală”, motiv pentru care în cadrul procesului contravențional persoanei urmează a-i fi respectate toate garanțiile ce rezultă din dreptul la un proces echitabil.

Faptul dat impune inclusiv și obligația părții acuzării (în cazul concret al agentului constatator) de a confirma prin probe pertinente și concludente toate circumstanțele importante pentru calificarea faptei reținute ca fiind comise de persoana în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional.

Urmare cercetării judecătorești efectuate pe marginea cazului sesizat, instanța, pentru a conchide asupra necesității de-a înceta procesul contravențional pornit în privința Bancu Ana reține că, ultima a fost învinuită în comiterea contravenției prevăzute de articolul 63 alineatul (1) din Codul contravențional, adică - neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului.

Persoana este supusă răspunderii contravenționale doar dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În prezenta speță însă se atestă existența unui dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită pretinsul subiect activ al contravenției, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

Or, instanța de judecată ține a evidenția că, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de agentul constatator în defavoarea persoanei în privința căreia s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, sau să înceapă o judecată de la ideea preconceputăcă acesta a comis o contravenție ce constituie obiectul învinuirii.

Învinuirea formulată în sensul art. 63 alin.(1) Cod contravențional de către agentul constatator față de Bancu Ana se rezumă la aceea că „aflându-se în *****, l-a lăsat pe copilul ei – ***** în îngrijirea fostului concubin Șipuc Petru, locuitor al satului *****, raionul Criuleni, până își va găsi un loc de trai aceasta, și îl va putea lua cu ea”, iar mai important este faptul că, pentru a conchide asupra vinovăției numitei, agentul constatator a analizat superficial cazul.

Articolul 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova instituie că familia se întemeiază pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.

Curtea Europeană a recunoscut în mod constant faptul că multe legi sunt redactate în termeni generali, iar interpretarea şi aplicarea lor fac obiectul practicii judiciare. Multe legi utilizează, prin natura lucrurilor, formule mai mult sau mai puţin vagi, ale căror interpretare şi aplicare depind de practică (a se vedea Sekmadienis LTD. v. Lituania, 30 ianuarie 2018, § 64).

Deși nu a fost precizată vreodată **întinderea obligațiilor de educare a copiilor**, capacitatea educațională și emoțională a părinților reprezintă o chestiune importantă în analiza caracterului necesar al decăderii din drepturile părintești efectuată de Curtea Europeană (a se vedea Wallová și Walla v. Republica Cehă, 26 octombrie 2006, §§ 72-73).

Chiar dacă obligațiile de educare a copilului nu pot fi încadrate într-o definiție precisă, există principii aplicabile.

Pentru Curtea Europeană, elementul decisiv în acest domeniu îl reprezintă chestiunea asigurării unui echilibru corect între interesele concurente – cele ale copilului, ale părinților și ale ordinii publice – astfel încât să se încadreze în marja de apreciere oferită statelor în acest domeniu. Totuși, interesele superioare ale copilului trebuie avute în vedere în mod prioritar și

pot, în funcție de natura și importanța acestora, să le depășească pe cele ale părinților (a se vedea Achim v. România, 24 octombrie 2017, § 92).

Respectiv protecţia internaţională a drepturilor copilului, ca instituţie de drept internaţional este călăuzită atât de principiile ramurale ale dreptului internaţional al drepturilor omului, cât şi de principii specifice care reglementează în exclusivitate poziţia juridică a copilului.

Republica Moldova a ratificat Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului prin Hotărârea Parlamentului nr. 405-XII din 12 decembrie 1990. Tratatul a intrat în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1991.

În Convenţia Naţiunilor Unite din 1989 cu privire la drepturile copilului (CDC) sunt câteva articole fundamentale ce fixează principii primordiale care dirijează atât aplicarea întregii Convenţii, cât şi a altor reglementări în domeniu.

Art.2 (nediscriminarea sau principiul egalităţii copiilor), art.3 (interesul superior al copilului), art.6 (dreptul copilului la viaţă, supravieţuire şi dezvoltare) şi art. 12 (consultarea şi respectarea opiniilor copilului) sunt articole „umbrelă", altfel spus, de bază, care acoperă aplicarea întregii Convenţii.

Principiul general care călăuzeşte toate documentele internaţionale în materia drepturilor copilului este inclus în dispoziţia articolului 3 al CDC: „**În toate deciziile care îi privesc pe copii**, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, **interesele superioare ale copilului trebuie să constituie o consideraţie primordială**."

Articolul 9 din aceeași Convenție stabilește că, Stele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptând situaţia în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi , de exemplu, în cazul copiilor maltrataţi sau neglijaţi de părinţi sau în cazul în care părinţii trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reşedinţă a copilului.

În cazul din speță, agentul constatator prematur a statuat asupra neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către Bancu Ana a obligațiilor părintești în raport cu copilul său minor – *****, anul nașterii *****, dat fiind că, învinuirea convențională formulată în actul de învinuire și înscrisurile administrare în sprijinul acestuia, nu coroborează și nu susține constatările agentului constatator.

Respectiv, însuși decizia agentului constatator, anexată la fila dosarului 35 prezintă următoarele circumstanțe: Bancu Ana este mama minorului *****, anul nașterii *****; în perioada anului ***** – toamna anului **2025**, Bancu Ana s-a aflat în relații de concubinaj cu Șipuc Petru, locuind cu ultimul în gospodăria părinților acestuia, împreună cu copilul minor *****; în anul 2025 Bancu Ana s-a separat de Șipuc Petru, însă, rezultând din faptul că fiul său – ***** își făcea studiile în s.*****, a decis ca ultimul să rămână să locuiască în gospodăria fostului său concubin, ca să-și finiseze studiile; de rând cu aceasta, Bancu Ana a indicat în repetat rânduri că nu dispune de un loc de trai pentru a asigura condiții optime de creștere și dezvoltare copilului său minor, motiv pentru care a convenit ca ultimul să rămână în continuare cu traiul la ex-concubinul său.

De altfel, inclusiv nota informativă a IMSP "IMC" indică asupra faptului că, fiind internat în secția Chirurgie generală, minorul ***** **a comunicat** că **este îngrijit de bunica sa – Șipuc Ecaterina**, iar ultima **a confirmat că are grijă de copilul *****de la vârsta de 3 luni.**

Respectiv, în virtutea relațiilor de concubinaj existente între Bancu Ana și Șipuc Petru, conviețuirea minorului ***** încă de la o vârstă fragedă în gospodăria lui Șipuc Ecaterina, pe care o numea convențional ”bunica”, **nu se poate afirma** cu certitudine că **decizia lui Bancu Ana de a lăsa fiul său minor în grija lui Șipuc Ecaterina, la fostul său concubin, pentru ca fiul să-și poată continua studiile, a fost una în detrimentul minorului**, în special având în vedere că Bancu Ana recunoaște că la moment este în imposibilitate să asigure copilul cu condiții optime de trai.

De rând cu aceasta, agentul constatator nu a administrat alte careva date care să certifice că *incidentul din speță nu este unul singular, izolat*. Nu a administrat informații care ar indica că minorul nu frecventează instituția de învățământ, fie că ar da dovadă de un comportament delincvent aflându-se în grija și supravegherea familiei ex-concubinului mamei sale, sau alte informații relevante pentru caz.

Pe fundalul circumstanțelor stabilite în cele de mai sus, instanța de judecată reține că, deși obligațiile de educare a copilului nu pot fi încadrate într-o definiție precisă, există principii aplicabile, pentru Curtea Europeană, elementul decisiv în acest domeniu îl reprezintă chestiunea asigurării unui echilibru corect între interesele concurente – cele ale copilului, ale părinților și ale ordinii publice – astfel încât să se încadreze în marja de apreciere oferită statelor în acest domeniu. Totuși, **interesele superioare ale copilului trebuie avute în vedere în mod prioritar** și pot, în funcție de natura și importanța acestora, să le depășească pe cele ale părinților (a se vedea Achim v. România, 24 octombrie 2017, § 92).

Cu raportare la deziderateле jurisprudențiale consacrate de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, pe caz nu poate fi neglijat aspectul examinării unilaterale și superficiale a cazului, așa cum agentul constatator nu a cercetat multiaspectual, ci **a preluat drept adevăr absolut** constatările autorității publice locale (care de altfel **doar au suspectat** neglijență parentală), care prin dispoziție a dispus plasarea minorului ***** în Serviciul de asistență parentală profesionistă, fără a verifica circumstanțele cazului multiaspectual și a le atribui o apreciere corespunzătoare.

De altfel, conduita unui părinte în raport cu copilul său urmează a fi apreciată prin prisma modului de executare de către părinți sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligațiilor legale de întreținere, educare și instruire a copilului.

În această ordine de idei, analizând elementele componenţei contravenţiei prevăzute în articolul 63 alin.(1) Cod Contravenţional RM, în raport cu circumstanţele cauzei şi probele administrate la materialele dosarului, instanţa relevă că în cazul dat nu există faptul contravenţiei, or acţiunile pretins prejudiciabile incriminate Bancu Ana **nu au fost probate dincolo de orice dubiu**, fiind axate doar pe presupuneri și deducții, în lipsa unor mijloace de probă directe și pertinente care să le confirme.

Drept urmare, este de menționat că instanța de judecată nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

Sancționarea persoanei reprezentând un act important al justiţiei, nu poate fi realizată decât în condiţii strict reglementate de lege, pentru a se preveni orice abuzuri ce ar conduce la arbitrar sau discreţionar, afectând grav şi direct valorile umane ce constituie esenţa personalităţii omului.

Potrivit legii, într-un proces contradictoriu ţine de obligaţiunea organelor ce au întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie de a prezenta probele în susţinerea celor indicate în

acesta, iar instanţa de judecată examinează cauza în baza probelor prezentate de părţile egale în drepturi, făcîndu-le analiza şi aprecierile respective.

Concluzia respectivă rezultă şi din practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel c. României), sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

La același capitol, ținând cont de faptul că, de către agentul constatator nu au fost acumulate și prezentate suficiente probe care ar confirma faptul că Bancu Ana nu a îndeplinit obligațiunile de întreținere, de educare și de instruire a fiului minor *****, instanța relevă că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie duce la încălcarea principiului caracterului personal al răspunderii contravenţionale, consfințit de art. 8 din Codul contravențional, mai mult ca atât, prin prisma prevederilor art. 375 alin.(3) Cod Contravenţional RM, toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional.

În concluzie, potrivit art. 461 alin.(1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445 alin. (1), instanţa încetează procesul contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat dacă nu există faptul contravenţiei.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. art. 441 alin. (1) lit. a), 458 - 462 Cod contravenţional al RM, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

A înceta procesul contravenţional pornit în privinţa Anei Bancu, născută la *****, identificator numeric personal: *****, domiciliată în *****, moldoveancă, cetăţeancă a Republicii Moldova, pe semnele contravenţiei prevăzute de articolul 63 alineatul (1) din Codul contravenţional,- **din motiv că nu există faptul contravenţiei.**

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Arapu-Buţco Alina

Copia veridică
Judecător Arapu-Buțco Alina